

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

24 MAART 1995

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren H. Brouns, G. Swennen, M. Verwilghen en M. Capoen –

**houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981
betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud
uitgebracht door de heer H. Marsoul**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer M. Capoen.

Vaste leden : de heren H. Brouns, P. Desmet, H. Marsoul, B. Vandendriessche en J. Van Looy ;

de heren J. Peeters, G. Swennen, R. Swinnen en J. Timmermans ;

de heren J. Gabriels, F. Vergote en M. Verwilghen ;

de heer X. Buisseret ;

de heer M. Capoen ;

de heer L. Barbé.

Plaatsvervangers :

de heren F. Cauwenberghs en J. De Meyer, mevrouw T. Merckx-Van Goey, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche en de heer E. Van Rompuy ;

de heren J. De Mol, R. Landuyt en C. Lisabeth en mevrouw L. Maximus ;

mevrouw A. De Maght-Aelbrecht, de heer A. Denys en mevrouw J. Leduc ;

de heer J. Caubergs ;

de heer J. Caudron ;

mevrouw V. Dua.

zie:

717 (1994-1995)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud heeft op 9 en 10 maart 1995 hogervermeld voorstel van decreet besproken en aangenomen.

A. ALGEMENE BESPREKING

1. Inleidende toelichting door een indiener

De voorgelegde tekst heeft tot doel een decretale basis te geven aan het samenwerkingsverband tussen de Vlaamse Milieuholding of een van haar dochters, OVAM en de provincies, intercommunales of gemeenten. Die samenwerking zal in de vorm van een afzonderlijk rechtspersoon worden gegoeten. Gemeenten, provincies en intercommunales worden via de tekst gemachtigd om mee te werken aan initiatieven van de Vlaamse Milieuholding en OVAM in zoverre deze betrekking hebben op het oprichten van installaties voor de verwerking van afvalstoffen of het opstarten van ondernemingen in dit verband teneinde de doelstellingen van het afvalstoffenbeleid te verwezenlijken. De tekst vormt in feite een „middel van uitvoering” dat ter beschikking wordt gesteld en dat in een decretale basis voorziet, terwijl terzelfder tijd een vorm van samenwerking met provincies, gemeenten en intercommunales mogelijk wordt. Dit is ook een logische schakel binnen het afvalstoffenbeleid.

De indieners hebben er onmiddellijk mee ingestemd hieraan hun medewerking te verlenen. Toch zal de indiener/toelichter een amendement indienen omdat behalve de actoren die hier worden aangebracht ook ten minste voor de privé-sector een mogelijkheid moet bestaan om te participeren.

Op die gegevens spitst het voorstel van decreet zich toe en hoe sneller het kan worden afgerond, hoe gemakkelijker ook initiatieven op gemeentelijk en provinciaal vlak kunnen worden ontwikkeld. Het lijkt overigens onwaarschijnlijk dat iemand bezwaren kan aanvoeren tegen het bedoelde voorstel, aangezien het beantwoordt aan de uitdrukkelijk aanwezige nood van de maatschappij om het afvalstoffenbeleid op een ernstige manier aan te pakken. Het pleit bovendien voor een grotere betrokkenheid.

2. Bespreking

Een lid kaart het thema van de vrije concurrentie aan en vraagt zich af of men in dit verband binnen de marges van het Europees rechtstelsel blijft. Het is immers nodig na te gaan of er ter zake juridisch advies is uitgebracht waaruit blijkt dat alles in overeenstemming is met de Europese wetgeving. Indien dit niet zo zou zijn, moet dat advies volgens het lid ook aan de commissie worden overgemaakt.

Een lid antwoordt dat hij niet inziet in welke zin het voorstel van decreet tegen Europese bepalingen ter zake zou kunnen indruisen.

Een lid verduidelijkt dat het er in essentie om gaat dat bijvoorbeeld de provincie initiatieven neemt samen met de Vlaamse Milieuholding. Terzelfder tijd is het niet ondenkbaar dat ook de privé-sector die weg opgaat en de vraag zodoende sterk wordt beperkt.

Het lid oppert dat daarom ook een amendement werd

ingediend, want deze optie mag niet worden uitgesloten. Via een amendement moest dit worden geëxpliciteerd.

De minister wijst erop dat in het kader van het nieuwe decreet de discussie omtrent de participatiebevoegdheid voor OVAM en de Milieuholding werd gevoerd. Naar analogie met andere gevallen, werden de participaties tussen de verschillende instellingen inzake milieu buiten de Milieuholding gehouden. Vervolgens werd een poging ondernomen om de eigen rol te definiëren. Indien de Milieuholding of een dochter ervan aan OVAM vraagt te participeren, dan is dat vragen naar een verklaring. OVAM kreeg de bevoegdheid om zelfs bij niet-rendabele projecten op te treden. Een „afvalkrant” – die inzake sensibilisering wél belang heeft – kan steun krijgen van OVAM. Wat nu Antwerpen betreft, stelt men vast dat men niet los kan van het stedelijk gebied : noch de stad, noch de provincie noch de intercommunale kunnen dat. Een dergelijk scenario kan men gemakkelijk transponeren naar andere stedelijke territoria. Het is bovendien een logische uitloper van het decreet zelf dat het provinciaal niveau over meer bevoegdheden inzake afval beschikt dan de gemeente. Ook in die zin is dit een belangrijke regelgeving : de provincie krijgt namelijk meer werkingsinstrumenten toebedeeld. Overleg met de privé-sector is hoe dan ook mogelijk.

Een lid beklemtoont dat het aangewezen is te specificeren dat daaraan geen verplichting is verbonden, omdat op die manier problemen worden vermeden.

Een lid maakt nog een aantal kritische bedenkingen in de algemene bespreking.

Ten eerste, de doelstelling van het voorstel van decreet is een afvalstoffenbeleid op het provinciale vlak uit te werken. Het is hoe dan ook in feite een aanpassing van een lijn van het afvalstoffendecreet om aan een specifieke situatie te verhelpen ; het is een ad hoc reparatiedecreet. Los van de situatie ter plekke, is het geen goed logistiek werk voor één situatie een speciaal decreet uit te werken.

Ten tweede, de formulering „op vraag van de Vlaamse Milieuholding, of een van haar dochterondernemingen, in de praktijk de VLAR, kan, . . .” geeft een alleenrecht aan de Vlaamse Milieuholding om een initiatief te nemen. Nochtans als men een beleid uitstippelt, is het de overheid die een initiatief moet nemen, in dit geval de provincie. De vraag aan de indieners is waarom men niet open heeft gelaten dat de bestendige deputatie of de provincie dit initiatief kan nemen samen met eender wie. De slagkracht van de provincie wordt hoe dan ook beperkt in die zin dat de Vlaamse Milieuholding eerst een initiatief moet nemen.

Ten derde, het aspect van vrije concurrentie en de Europese eenheidsmarkt. Momenteel kan de provincie niet in een dergelijk initiatief participeren. Met dit voorstel van decreet wordt het mogelijk dit wel te doen, doch enkel samen met de Vlaamse Milieuholding. Dit wil zeggen dat andere partners dit initiatief niet kunnen nemen en volgens de tekst, zoals hij nu voorligt niet geamendeerd, eigenlijk niet samen met de provincie kunnen optreden in een dergelijk initiatief. Het principe van de vrije concurrentie dreigt in het gedrang te komen door het feit dat de Vlaamse Milieuholding decretaal een initiatief kan nemen en andere privé-partners niet. Dit is een belangrijke vraag die men niet uit de weg mag gaan.

De minister betuigt zijn akkoord met dit voorstel van decreet.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De voorzitter deelt mee dat door de heer Verwilghen een amendement werd ingediend ertoe strekkend toe te voegen na de woorden „een of meer intercommunales”, de woorden „een of meer partners”. Hij verantwoordt het amendement als volgt. Het huidige voorstel laat enkel zuivere overheids-bedrijven toe. De mogelijkheid moet worden geschapen om een inbreng van kapitaal en know-how vanuit de privésector mogelijk te maken. (Zie stuk 717 (1994-1995) - Nr. 2)

De minister suggereert het amendement van de heer Verwilghen aan te passen door toevoeging van „en desgevallend een of meer privé-ondernemingen”.

Deze suggestie wordt overgenomen in een amendement van de heren Brouns, Timmermans en Capoen (zie stuk 717, nr. 2)

Een lid betwijfelt of dit een oplossing is omdat het initiatiefrecht bij de Vlaamse Milieuholding blijft. De Vlaamse Milieuholding kan niet alleen maar samen met de provincie een initiatief nemen.

Een lid meent dat men de conformiteit met de Europese wetgeving moet nastreven. Hij hoopt echter dat hier geen constructie wordt opgezet waarbij over twee jaar bij een uitspraak door het Arbitragehof blijkt dat het opzet jurisich mank loopt.

C. STEMMING

Het artikel 1 wordt eenparig aangenomen.

Er werden twee amendementen op artikel 2 ingediend. Het amendement van de heer Verwilghen ertoe strekkend na de woorden „een of meer intercommunales” de woorden „een of meer privépartners” toe te voegen wordt eenparig verworpen. Het amendement van de heren Brouns, Timmermans en Capoen, ertoe strekkend na de woorden „een of meer intercommunales” het volgende toe te voegen : „en desgevallend een of meer privé-ondernemingen”, wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 2, zoals geamendeerd, wordt aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Tot slot wordt het hele voorstel zoals het werd geamendeerd, aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

De verslaggever,

H. MARSOUL

De voorzitter,

M. CAPOEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

"

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Artikel 2

In artikel 43 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij decreet van 20 april 1994, wordt § 2 vervangen door de volgende bepaling :

„§ 2. Op vraag van de Vlaamse Milieuholding of een van haar dochterondernemingen, kan de OVAM en/of één of meer provincies, één of meer gemeenten, één of meer intercommunales en desgevallend één of meer privé-ondernemingen meewerken aan en participeren in initiatieven van de Vlaamse Milieuholding of een van haar dochterondernemingen, die betrekking hebben op het oprichten, overnemen en exploiteren van inrichtingen voor de verwijdering of nuttige toepassing van afvalstoffen om de doelstellingen van het afvalstoffenbeleid zoals bepaald in artikel 5 van dit decreet, te verwezenlijken.“.
